

Cykl resetów co 41 000 lat – 3

7 listopada 2021

Cykle Milankovicia a pole magnetyczne Ziemi.

Mechanizm magnetycznego pola Ziemi

Pole magnetyczne Ziemi jest wytwarzane przez jądro Ziemi. Jest stałe żelazne jądro o temperaturze daleko ponad temperaturę Curie, co sprawia, że jądro nie posiada właściwości magnetycznych. Na zewnątrz stałego jądra jest jądro płynnego żelaza. Pole magnetyczne Ziemi wytwarzane jest w zewnętrznym jądrze płynnego żelaza, które krąży w prądach konwekcyjnych pomiędzy płaszczem Ziemi a [stałym jądrem](#), lub [prawie stałym jądrem](#).

Dlaczego prądy konwekcyjne tworzą pole magnetyczne? Bo towarzyszy temu przepływ prądu, który to indukuje przepływ prądu w kolejnych strumieniach konwekcji i prowadzi do dalszej organizacji pola magnetycznego. Były prowadzone badania laboratoryjne na potwierdzenie tego. Wystarczyło wprowadzić w ruch wirowy płynny metal a pole magnetyczne samoistnie się pojawiało. Ponadto miało tendencje do nieoczekiwanego przełączania się do kierunku przeciwnego przechodząc przez fazę wielobiegunowego chaosu i częściowego zaniku. Na rysunku powyżej pokazano jak skomplikowane są linie pola magnetycznego w samym jądrze, co wynika ze złożoności prądów konwekcyjnych.

Tak więc płynne żelazo choć nie ma właściwości magnetycznych, bo temperatura jego jest daleko powyżej punktu Curie, to jednak właściwości elektryczne sprawiają, że pole pojawia się dzięki wirom konwekcyjnym.

Oto badania, oraz film...

Stabilność pola magnetycznego

Stabilność pola magnetycznego zależy od stabilności tych prądów konwekcyjnych. To zrozumiałe. Problem jest ze stabilnością tego pola i wiele badań temu zostało poświęconych. Jedno z nich to z 2020 roku [badania na uniwersytetach w Leeds i Kalifornii](#). Pokazują one, że pole magnetyczne Ziemi może się zmieniać nawet dziesięć razy szybciej niż do tej pory sądzono.

[W tej pracy](#) pokazano coś, co mnie szczególnie interesuje w aspekcie wpływu płaszcza Ziemi, ruchów magmy i kontynentów na samo jądro zewnętrzne płynnego żelaza. To zakłócenie może nawet doprowadzić do zmiany biegunów.

Pole magnetyczne jest wrażliwe i reaguje w obie strony na wiry jądra zewnętrznego. Również poruszenie wirów jądra zewnętrznego wpływa na tektonikę płaszcza Ziemi powyżej. Ten wpływ jest zaskakująco mocny, bo jak inaczej wyjaśnić, że nawet uderzenia wiatru słonecznego może powodować wstrząsy sejsmiczne a nawet wielkich trzęsień Ziemi? [Oto praca, która o tym mówi](#). W tym artykule nie zgadzam się z tezą o piezoelektrycznym oddziaływaniu. Ja skłaniam się do mechanicznej reakcji jądra na nacisk wiatru słonecznego przenoszonego poprzez pole magnetyczne.

Można by się pokusić o stosowne obliczenia jak wielka jest to siła nacisku. „[Wikipedia](#)” [podaje](#), że wielkość magnetosfery to ok 10 do 12 promieni Ziemi, czyli:

$$R_m = \text{ok. } 70000\text{km} = 7 \cdot 10^7 \text{m}$$

Powierzchnia tarczy magnetosfery:

$$S_m = \pi \cdot R_m^2$$

Odległość Ziemi do Słońca to:

$$R_z = 1,5 \cdot 10^{11} \text{m}$$

Powierzchnia sfery zawierająca orbitę Ziemi:

$$S_z = 4 \cdot \pi \cdot R_z^2$$

Stosunek powierzchni tarczy magnetosfery do powierzchni sfery zawierająca orbitę Ziemi pokazuje jaką część wiatru słonecznego przejmuje magnetosfera, jaki jest udział „U” Ziemi w wietrze słonecznym:

$$U = S_z / S_m = \pi \cdot R_m^2 / (4 \cdot \pi \cdot R_z^2) = 0,25 \cdot (R_m / R_z)^2 = 0,25 \cdot (7 / 1,5 \cdot 10^{-4})^2$$

$$U = 5,4 \cdot 10^{-8}$$

Masa wiatru słonecznego „Ms” uwalnianego na sekundę to:

$$M_s = 10^9 \text{ kg}$$

Masa uderzająca w Ziemię to:

$$M_z = U \cdot M_s = 5,4 \cdot 10^{-8} \cdot 10^9 \text{ kg/s} = 54 \text{ kg/s}$$

Niedużo, tylko 54 kg/s, ale przy zawrotnej prędkości do 889 km/s

$$E_k/s = (m \cdot v^2) / 2 = 27 \cdot (0,889 \cdot 10^6)^2 = 21 \cdot 10^{12} \text{ J/s}$$

Moc uderzenia wiatru, czyli energia na sekundę wynosi do 21 GW.

Porównajmy to z koronalnym wyrzutem masy. Prędkość do 2000 km/s, więc kwadrat prędkości 5 razy większy. Sięga miliardów ton, więc weźmy razy 3. Osiąga 50 mln km w okolicach Ziemi, czyli promień $R_k = 25 \cdot 10^9$.

Tutaj $U' = (R_k / R_m)^2 = (70 / 25 \cdot 10^{-3})^2 = 7,8 \cdot 10^{-6}$ – ponad 100 razy większe.

$$U' / U = 7,8 \cdot 10^{-6} / 5,4 \cdot 10^{-8} = 145$$

Moc koronalnego wyrzutu masy jest więc ok. $3 \cdot 5 \cdot 145$ razy większa ok. = 2200 razy większa i wynosi 45 TW. Przy czasie

trwania ok 5 min ($45\text{TW} \cdot 300\text{s} = 13\text{Pj}$) mamy energię rzędu kilku bomb wodorowych (5 Pj). To zatrzęsie porządnie. Meteoryt tunguski miał energię 29 Pj ([zobacz tutaj](#)). Ale naukowcy twierdzą, że takie potężne koronalne wyrzuty masy mogą zmienić klimat na całej Ziemi. Oznacza to, że moje obliczenia są mocno niedoszacowane. I pamiętajmy, że cała ta energia jest przenoszona przez pole magnetyczne, więc mechanicznie oddziaływanie na strumienie płynnego żelaza i je przestawia, wygasza, wzmacnia, rozgrzewa...

Cykl Milankovicia a warstwa ozonowa

Jak wcześniej wykazałem, również cykl Milankovicia mechanicznie oddziałuje na wiry płynnego żelaza. Może to bardzo skutecznie zakłócić pole magnetyczne a nawet je czasowo wygasić, jak pokazują wcześniejsze badania dotyczące wydarzenia sprzed 41 000 lat. To są fakty. [Oto kolejny artykuł na ten temat.](#)

W tym artykule, w punkcie „Ziemia bez ochrony”, czytamy wypowiedź naukowca: „Podczas załamania pola magnetycznego Ziemia pozostawała bez ochrony przed rozbłyskami słonecznymi i promieniowaniem kosmicznym. – Niefiltrowane promieniowanie z kosmosu rozrywa cząsteczki powietrza w ziemskiej atmosferze, oddzielając elektrony i emitując światło. Proces ten nazywamy jonizacją – mówi prof. Turney. – Zjonizowane powietrze dosłownie „usmażyło” warstwę ozonową Ziemi, wywołując falę zmian klimatycznych na całym globie – dodaje”. Warto poczytać cały artykuł.

Ja tylko sugeruję mechanizm i pokazuję, że cykl Milankovicia 41 000 naprawdę może być przyczyną wszystkich tych zjawisk. Bez wątpienia w sytuacji zaniku pola magnetycznego warstwa ozonowa jest unicestwiana przez promieniowanie kosmiczne. To poważnie niszczy życie na Ziemi. Ludzie cierpią jak od choroby popromiennej a rośliny są poparzone. Podobne objawy jak z resetu 676, ale przyczyną zniszczenia warstwy ozonowej jest

inna – masowo spalające się meteoryty w górnych warstwach atmosfery. Ozon, O_3 to wyjątkowo reaktywny tlen i spalanie go przez już palące się meteoryty w masowej skali jest czymś dużo łatwiejszym niż spalanie w tlenie O_2 , to oczywiste.

W następnym, ostatnim już odcinku, pokażę jaka jest gwałtowność resetu 41 000 lat, zwanym też wydarzeniem „Adamsa”. Oraz gdzie obecnie znajdujemy się w tym cyklu.

Autorstwo: Swami Saishiva (Mirek Kobak)

Źródło: WolneMedia.net